ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΝΑΓΙΑΝ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΕΡΚΥΡΑΙΟΥΣ ΠΟΛΙΤΑΣ

Γεγονὸς ἀνομολογούμενον, ὅτι ἀνεπτύχθη κατ' αὐτὰς ἀνεξήγητος τάσις ἐν ἡμῖν πρὸς διασάλευσιν τῶν κοινωνικῶν πεποιθήσεων καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ Πρόσωπον τῆς Α. Π. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κ. Σεβαστιανοῦ. Οἱ λόγοι, ἐκ τῶν ὁποίων ἄγονται οἱ διαρκῶς ἀνακινοῦντες ζητήματα κατὰ τοῦ σεβαστοῦ Ἱεράρχου, παρέλκει νὰ ἐξετασθῶσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος.

Ἀληθὲς εἶναι, ὅτι πλέον ἢ ἅπαξ, προκληθεῖσαι αἱ ἁρμόδιαι Ἀρχαὶ νὰ ἐξακριβώσωσι κατηγορίας, στρεφομένας πρὸς τὸ Πρόσωπον τοῦ ἡμετέρου Ἱεράρχου, εὑρέθησαν εἰς τὴν εὐάρεστον θέσιν νὰ δικαιώσωσιν Αὐτὸ καὶ νὰ ἀναστηλώσωσιν ὑπόληψιν, προφανῶς ἑδραιουμένην ἐπὶ πραγματικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ διηνεκοῦς μερίμνης εἰς ἐκτέλεσιν ὑψηλῶν καθηκόντων.

Ἐπ' ἐσχάτων ἡ αὐτὴ δυσμενὴς πνοή, ἥτις ἤγαγε πολλάκις τὰς στερεοτύπους ἐχθρικὰς τάσεις νὰ σκευωρῶσι κατὰ τῆς δράσεως τῆς Α. Πανιερότητος, εἰσεχώρησε καὶ εἰς τὸν Ναὸν τῆς Υ. Θ. Φανερωμένης τῶν Στερεωτῶν, καὶ κατώρθωσε, δι' ἐπιτηδειοτάτης συκοφαντικῆς μεθόδου, νὰ καταπείσῃ εὐπίστους καὶ ἀγαθοὺς ἐνορίτας καὶ ἀδελφούς, ὅτι ἡ Α. Πανιερότης ἐν τῇ δράσει Αὐτῆς, ὡς Ἀρχιεπισκόπου, ἔθετο σημεῖον καταδρομῆς τὴν ἐκκλησίαν τῶν ἐνταῦθα Ἠπειρωτῶν, καὶ ὅτι πᾶσα Αὐτῆς προσπάθεια τείνει εἰς ταπείνωσιν τῆς ἐνορίας.

Δὲν ἀμφιβάλλομεν, ὅτι πιστὴ καὶ ἀμερόληπτος ἀφήγησις τῶν λαβόντων χώραν γεγονότων, ῥέουσα ἀπὸ βαθείας συνειδήσεως θρησκευτικοῦ καθήκοντος, θέλει καταπείσῃ τοὺς ἐξαπατωμένους, ὅτι θέλησις καὶ ἀπόφασις τῆς Α. Π. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κερκύρας ὑπῆρξε πάντοτε, οὐ μόνον νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἱκανοποίησιν τῶν νομίμων πόθων στοιχείου, τὸ ὁποῖον σέβεται καὶ θεωρεῖ ἀναπόσπαστον παράγοντα τῆς Ἐθνικῆς ἡμῶν προόδου, ἀλλὰ καὶ νὰ ὑποστηρίξῃ καὶ ἀναδείξῃ ἑκάστοτε ἐφημέριον ἱερέα ἐν τῷ Ναῷ τῶν Στερεωτῶν, ἐκπληροῦντα τοὺς ἀπαιτουμένους ὅρους πρὸς εὐπρεπῆ ἐκκλησιαστικὴν παράστασιν καὶ λειτουργίαν.

Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀειμνήστου Οἰκονόμου Ἀρσενίου Λευθεριώτου, καθηγητοῦ τῆς Θεολογίας, πρώτη σκέψις τῆς Α. Π. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κ. Σεβαστιανοῦ ὑπῆρξεν ἡ ἐξεύρεσις προσώπου καταλλήλου καὶ κοινῇ ἀποδεκτοῦ πρὸς συνέχειαν ἐφημεριακῆς δράσεως, ἀναλόγου τῶν παραδόσεων καὶ τῆς ἱστορίας τῆς ἐκκλησίας. Ἡ Α. Πανιερότης, οὕτω σκεπτομένη, ἀπετάθη πρὸς τὸν ἐνταῦθα καθηγητὴν τῆς Θεολογίας κ. Παναγιώτην Στεριώτην καί, δι' αὐτοῦ, πρὸς τὸν ἕτερον ἐπίσης Θεολόγον κ. Σπυρίδωνα Μαρτώνην, καλῶν αὐτούς, ἵνα, συσκεφθέντες, δηλώσωσιν τίς ἐκ τῶν δύο ἤθελεν ἀποδεχθῇ νὰ ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντα Ἐφημερίου τῆς ἐκκλησίας τῶν Ξένων. Μετά τινα μεταξὺ τούτων διαμοιβὴν σκέψεων, ὑποχωρήσαντος τοῦ κ. Μαρτώνη, ἐγένετο ἀποδεκτὸς ὑπὸ τῆς Α. Πανιερότητος μετ' εὐφροσύνης ὁ ἕτερος τῶν καθηγητῶν καὶ Θεολόγος κ. Στεριώτης, ὅστις, καὶ λαβὼν τὴν ἄδειαν τοῦ Σεβασμιωτάτου, ἀνεκοίνωσε τοῖς κ. Ἐπιτρόποις τῆς Παναγίας τῶν Ξένων, ὅτι, ἐν ᾗ περιπτώσει οἱ ἀδελφοὶ καὶ ἐνορῖται τῆς ἐκκλησίας προέβαινον εἰς τὴν ἐκλογὴν αὐτοῦ, ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος εἶχεν ἤδη δώσῃ τὴν συναίνεσίν Του. Δὲν εἶναι, ἴσως, ἐκτὸς τοῦ προκειμένου νὰ σημειώσωμεν ἐνταῦθα, ὅτι ἡ προκαταβολικὴ αὕτη δήλωσις τοῦ Πανιερωτάτου ἀποτελεῖ δεῖγμα προφανὲς εὐμενοῦς πρὸς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Ἠπειρωτῶν διαθέσεως. Ἀληθῶς, γνωστὸν τυγχάνει, ὅτι κατὰ τὰ κρατοῦντα Ἐκκλησιαστικὰ Νόμιμα—τοῦθ' ὅπερ ἀποδέχεται καὶ αὐτὸ τοῦτο τὸ Καταστατικὸν (Ἄρθρ ΚΔ') τῆς Ἐκκλησίας τῶν Στερεωτῶν, μολονότι τοῦτο οὐδεμίαν ἔχει σημασίαν διὰ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἀρχήν,—οὐδεὶς ὑφίσταται λόγος, ὅστις νὰ καθιστᾷ ὑπόχρεων τὸν Σεβασμιώτατον νὰ προεξοφλῇ καὶ νὰ προδηλώνῃ τὰς ἀποφάσεις Αὐτοῦ, ἀφ' οὗ πρέπει νὰ προηγηθῇ ἡ ἐκλογὴ καὶ ταύτην νὰ ἐπικυρώσῃ, ἂν ἐγκρίνῃ, ὁ Σεβασμιώτατος.

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἡ Ἀρχιεπισκοπικὴ εὐμένεια ἐξωμάλυνε τὸ ἔδαφος, καὶ οἱ κ. Ἐπίτροποι τῆς ἐκκλησίας, ἀποταθέντες πρὸς τὸν κ. Στεριώτην, ὤφειλον μόνον νὰ καθορίσωσι τὸ ζήτημα τῆς ἀμοιβῆς του, ὡς ἐφημερίου. Ὁ κ. Στεριώτης, ἀποβλέπων μόνον εἰς τὸ ὑψηλὸν τῆς ἱερωσύνης ἀξίωμα καὶ ἐπιθυμῶν νὰ προσφέρῃ τὰς ὑπηρεσίας του εἰς κοινωνίαν, τῆς ὁποίας ἐπίλεκτον εἶναι μέλος, ἔθετο ἐκτὸς πάσης συζητήσεως τὸ ζήτημα τῆς μισθοδοσίας, θεωρήσας τοῦτο λελυμένον ὑπὸ τοῦ προκατόχου ἐφημερίου. Ἀλλὰ οἱ κ. Ἐπίτροποι, ἀντὶ νὰ ἐκτιμήσωσι τὴν προθυμίαν τοῦ κ. Στεριώτου, θέντος ἐν ἥττονι μοίρᾳ τὰ ὑλικὰ αὐτοῦ συμφέροντα, ὅπως φανῇ ὠφέλιμος εἰς τὸν Ναὸν τῆς Υ. Θ. τῶν Ξένων, ἔνθα ἐκαλεῖτο νὰ διαπρέψῃ διὰ τῆς ἐπιστήμης καὶ τῶν εἰδικῶν αὐτοῦ γνώσεων,—προέβησαν, τοὐναντίον, εἰς προτάσεις, ἐξ ὧν εὐκόλως καταφαίνεται ἡ λανθάνουσα αὐτῶν σκέψις τοῦ νὰ διαστρέφωσι τὰ γεγονότα, ὅπως θέσωσι τὸν κ. Στεριώτην εἰς θέσιν νὰ μὴ ἀποδεχθῇ τὴν ἐφημερίαν. Τῷ ὄντι· ἐν ᾧ ὁ προκάτοχος ἀοίδιμος Λευθεριώτης, πενιχρότατα ἀμειβόμενος ἀναλόγως τῆς πολλῆς καὶ ἐπιπόνου ὑπηρεσίας, ἥτις ἀπαιτεῖται ἐν τῇ Παναγίᾳ τῶν Ξένων, ἐλάμβανεν ὡς μισθὸν τριάκοντα δραχμὰς μηνιαίως, τεσσαράκοντα δι' ἐνοίκιον—διότι, δυστυχῶς, ἡ ἐκκλησία αὕτη στερεῖται καὶ κελλίου, ὅπερ εἰς οὐδεμίαν συμβαίνει ἐν Κερκύρᾳ ἐκκλησίαν, ὅσον πτωχὴ καὶ ἂν ἦναι αὕτη,—καὶ τὸν δίσκον τοῦ ἐφημερίου, κατὰ τὰ ἀνέκαθεν παρ' ἡμῖν εἰθισμένα,—οἱ κύριοι οὗτοι προέτειναν
ν κ. Στεριώτην, ἀμέσως μὲν μόνον δραχμὰς τριά-
νιαίως, ἄνευ ἀποζημιώσεως δι' ἐνοίκιον καὶ μὲ
ἀπολαυὴν τοῦ ἡμίσεως τοῦ δίσκου τῶν ἐνδεῶν,
υναν τὸν ἐφημέριον νὰ σφετερισθῇ παρὰ

τῶν τοιούτων προτάσεων οὐδένα λανθάνει·
διὰ τούτων ἡ ἀπομάκρυνσις τοῦ κ.
ης τῆς εὐμενοῦς ὑποδείξεως τῆς Ἀρ-
Φυσικὸν ἐντεῦθεν, ὁ κ. Στεριώτης
ἐξευτελιστικὰς προτάσεις, δι' ὧν
σκόπου ἐτίθετο ἐν ἥσσονι
κ. Στεριώτου, ὡς ἐφημερίου, ὑπεβιβάζετο.

Διὰ τῆς τοιαύτης διαγωγῆς των οἱ κ. Ἐπίτροποι εὑρέθησαν ἐκτεθειμένοι καὶ ἐνώπιον τῆς Α. Πανιερότητος καὶ ἐνώπιον τοῦ κ. Στεριώτου. Ἐντεῦθεν ἐπεβάλλετο εἰς αὐτοὺς ἡ ἐξεύρεσις μεθόδου, δι' ἧς καὶ τὸν σκοπόν των θὰ ἠδύναντο νὰ ἐπιτύχωσι καὶ νὰ τηρήσωσιν ἅμα τοὺς τύπους τῆς εἰς αὐτοὺς ἐπιβεβλημένης πρὸς τὴν Ἐκκλ. Ἀρχὴν ὑπακοῆς καὶ τῆς ὀφειλομένης πρὸς ἐφημέριον τῆς ἀξίας τοῦ κ. Στεριώτου ἁβρότητος. Ταῦτα ἔχοντες, φαίνεται, ὑπ' ὄψει, ἐξηκολούθησαν τὰς δῆθεν διαπραγματεύσεις των, τυπικῶς μὲν, ἵνα δῆθεν ἐπιτευχθῇ συννενόησις, κατ' οὐσίαν ὅμως, ὅπως ἐπέλθῃ πλήρης καὶ ὁριστικὴ ἡ ματαίωσις καὶ μὴ προσληφθῇ ἐφημέριος ὁ κ. Στεριώτης. Αἱ διαπραγματεύσεις αὗται ἐστρέφοντο περὶ τὸν αὐτὸν πάντοτε ἐξευτελιστικὸν ἄξονα, δηλ. προέτειναν καὶ αὖθις οἱ κ. Ἐπίτροποι πρὸς τὸν κ. Στεριώτην 40δραχμον μηνιαίαν ἀμοιβήν, ἀντὶ τῆς 30δράχμου, καὶ πάλιν 50δραχμον, καὶ τελευταῖον 60δραχμον, ἐπὶ πλέον δὲ τρεῖς δίσκους, ἤτοι τὸν δίσκον τῶν Χριστουγέννων, τῶν Θεοφανείων καὶ τῆς ἁγ. Ἀναστάσεως, ἐκράτησαν ὅμωςπάντοτε δι' ἴδιον λογαριασμὸν τὸν κατὰ τὰ εἰθισμένα ἐφημεριακὸν δίσκον τῶν ἱερῶν τοῦ ἔτους Ἀκολουθιῶν.

Ἀφίνομεν εἰς τὴν λογικὴν κρίσιν νὰ ἐξαγάγῃ τὰ φυσικὰ συμπεράσματα τῶν προτάσεων τούτων καὶ νὰ καταστήσῃ αἰσθητὴν τὴν σύγκρισιν μεταξὺ Ἐπιτρόπων, μετὰ τοσούτου στόμφου ἐπιδιωκόντων νὰ ἐπιβάλωσι τὰς θελήσεις καὶ τὴν γνώμην αὐτῶν ἐνώπιον κοινωνίας τόσον ἀνεπτυγμένης, οἵα ἡ ἡμετέρα, καὶ τῆς ἀνοχῆς Ἀρχιερέως καὶ Ἐφημερίου, ὑφισταμένων τὴν ταπείνωσιν τοῦ νὰ συζητῶσι διηνεκῶς μετ' Ἐπιτρόπων, τόσον ὑπερηφάνων διὰ τὴν καταγωγήν των καὶ τὴν ὑπέροχον τῆς ἐκκλησίας των θέσιν, καὶ μὴ διστάζόντων νὰ ἀνταμείβωσι τὸν ἀποκλειστικὸν ἱερέα των μὲ τόσον μόνον μισθόν, ὅσος ὁμολογουμένως ἤθελε θεωρηθῇ ἀνεπαρκὴς καὶ διὰ τὸν ταπεινότερον τῶν βαρελάδων! Ἀγνοοῦμεν, τῇ ἀληθείᾳ, ἐὰν ὑπάρχῃ που τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους καὶ τοῦ Ὑποδούλου Ἑλληνισμοῦ ἐρημοκλήσιον, προσφέρον εἰς πλάνητα ἱερέα, ἀμαθῆ, ἀνυπτόποδα καὶ χαμαιεύνην, μίαν μόνον δραχμὴν ἡμερησίως, ἢ καὶ τεσσαράκοντα, ἢ καὶ ἑξήκοντα μηνιαίως, ὅπως προσέφερον οἱ ὑπερήφανοι Ἐπίτροποι τῆς Παναγίας τῶν Ξένων εἰς τὸν ἐπιστήμονα Θεολόγον κ. Στεριώτην, καλούμενον νὰ συνεχίσῃ τὴν δρᾶσιν ἐπίσης ἀοιδίμου Θεολόγου, καὶ ὑποχρεούμενον, νὰ παραιτηθῇ καθηγητικῆς θέσεως, ἐν ᾗ ἀμείβεται κατ' ἀναλογίαν τῆς ἀνωμολογημένης αὐτοῦ ἀξίας, ἵνα ἐξυπηρετήσῃ εὐσυνειδήτως τὴν ἐκκλησίαν των. Ἀλλ' οἱ κ. Ἐπίτροποι τῆς ἐκκλησίας τῶν Ἠπειρωτῶν ἀπαιτοῦσι σεβασμὸν καὶ ὑπακοὴν εἰς τὸ ἀξίωμά των, δὲν ἀναγνωρίζουσιν ἄλλην θέλησιν παρὰ τὴν ἰδικήν των, ἄλλον Νόμον παρὰ τὸ Καταστατικόν των, ἄλλην τσέπην παρὰ τὴν ἰδικήν των, καὶ διαρκῶς καὶ ἀνελλιπῶς, ὑπὸ πάντας τοὺς κατὰ καιρὸν ἐν Κερκύρᾳ Ἀρχιερεῖς, προσκαλοῦσιν ἀδελφοὺς καὶ ἐνορίτας, ἵνα ψηφίσωσιν ἱερεῖς, οὓς στρατολογοῦσι μὲν φαινομενικῶς ἐκ τῆς χορείας τῶν διαπρεπεστέρων Θεολόγων, ἀλλ' ἀμείβουσι καθ' ὃν τρόπον ἡ ὀρθοφρονοῦσα κοινωνία καλεῖται νὰ κρίνῃ.

Ἀνάγκη νὰ προσθέσωμεν, ὅτι, ἐν ᾧ ἐξηκολούθουν διαπραγματευόμενοι μὲ τὸν ὑποψήφιον ἐφημέριον, ὃν οὔτε πρὸς στιγμὴν ἐσκέφθησαν νὰ προσλάβωσι, διεπραγματεύοντο συγχρόνως καὶ μετὰ τοῦ αἰδεσίμου ἐν Τύνιδι τῆς Ἀφρικῆς κ. Κάντα, οὗ τινος ἴσως λανθάνουσαι ἐπιρροαὶ ὑπεδείκνυον ἀπαραίτητον τὸν διορισμὸν δι' ἄλλους λόγους. Σημειωτέον, ὅτι ὁ εἰρημένος κ. Κάντας δὲν δύναται νὰ συγκριθῇ ἐπὶ τοῦ ἐπιστημονικοῦ ἐδάφους πρὸς τὸν διακεκριμένον τῆς ὑποδείξεως τοῦ Πανιερωτάτου ὑποψήφιον κ. Στεριώτην. Ἀληθῶς· ὁ μὲν κ. Στεριώτης καὶ τὴν κοινωνίαν δύναται νὰ ἱκανοποιήσῃ, ἀπαιτοῦσαν ἱερέα ἐπιστήμονα τῆς ἀξίας του, καὶ νὰ ἀνταποκριθῇ πρὸς τὰς εὐλόγους ἀπαιτήσεις τῆς ἐκκλησίας· ἐν ᾧ ὁ αἰδ. κ. Κάντας καὶ πρὸς βαθὺ ἤδη γῆρας βαίνει καὶ προφανῶς μειονεκτεῖ ἐπὶ τοῦ ἐπιστημονικοῦ ἐδάφους, ἅτε μόνον ἀπόφοιτος διατελῶν τῆς ἄλλοτε ἐνταῦθα λειτουργησάσης Ἱερατικῆς Σχολῆς, ἧς τὸ ἄκαρπον μόνον ἡ εὐαγγελικὴ περὶ τῆς ξηρανθείσης συκῆς φράσις δύναται νὰ χαρακτηρίσῃ, καὶ παρ' ἐνορίαν ἔχει χειροτονηθῇ.

Ἀλλ' ἤδη βαδίζομεν πρὸς τὸ τέρμα. Ἔχοντες, ὡς εἴπομεν, οἱ κ. Ἐπίτροποι πρόχειρον τὸν ἐν Τύνιδι τῆς Ἀφρικῆς αἰδ. κ. Κάνταν, τὸν πιθανῶς ἀποδεχθέντα τοὺς οἰκονομικοὺς αὐτῶν συνδυασμούς, διέκοψαν ἀποτόμως τὰς μετὰ τοῦ κ. Στεριώτου διαπραγματεύσεις καὶ ἐζήτησαν παρ' αὐτοῦ ἔγγραφον ἀπὸ τῆς ἐφημερίας παραίτησιν. Ὁ κ. Στεριώτης ἐν γνώσει τῆς εὐθύνης, ἣν ἀπέναντι καὶ τῆς Α. Πανιερότητος εἶχεν ἀναλάβῃ καὶ τῆς Κερκυραϊκῆς κοινωνίας, τῆς τοσοῦτον αὐτὸν ἐκτιμώσης, δὲν ἐνόμισεν ὀρθόν, καθ' ὃ εἶχε δικαίωμα ἐκ τῆς γνώσεως τῆς ἐξελίξεως ὅλης τῆς ὑποθέσεως, νὰ ὑποβάλῃ τοιαύτην παραίτησιν, καὶ ἐπέδοτο εἰς αὐτοὺς μόνον δήλωσιν, ἐν ᾗ ῥητῶς καὶ ἀπεριφράστως εἶπεν, ὅτι τότε μόνον θὰ ἐδέχετο, ὅτε ἤθελεν ἀμειφθῇ ὡς καὶ ὁ ἀείμνηστος τούτου προκάτοχος, ἀφ' οὗ ἐκαλεῖτο νὰ συνεχίσῃ τὴν δρᾶσιν αὐτοῦ. Τὸ ἔγγραφον τοῦτο οἱ κ. Ἐπίτροποι ἐχαρακτήρισαν ἀφελῶς ὡς παραίτησιν καὶ ἐνώπιον τῶν ἀδελφῶν τῆς ἐκκλησίας των καὶ ἐνώπιον τῆς Α. Σεβασμιότητος, πρὸς Ἣν παρουσιάσθησαν κατὰ τὴν 26ην Ἀπριλίου, διατεινόμενοι, ὅτι ὁ Πανιερώτατος ἔπρεπε νὰ παραιτηθῇ τῆς ὑποδείξεως τοῦ κ. Στεριώτου, ἀφ' οὗ εἶχεν οὗτος ὑποβάλῃ αὐτοῖς ἔγγραφον παραίτησιν, ἐν ᾧ παραίτησις, φρονοῦμεν, σημαίνει ὁριστικὴν ἐγκατάλειψιν τοῦ ζητήματος ἀπὸ πάσης περαιτέρω ἐπ' αὐτοῦ συζητήσεως, κατὰ τοὺς κανόνας τῆς στοιχειώδους λογικῆς. Δὲν ἐσκέφθησαν, φαίνεται, οἱ κ. Ἐπίτροποι, ὅτι τὰ πράγματα δι' ἀκαταγωνίστου εὐγλωττίας κατεδίκαζον αὐτούς, καὶ ὅτι, ἐπιδιώκοντες τεχνηέντως νὰ ἐκβιάσωσι τὴν Α. Σεβασμιότητα νὰ ἀποδεχθῇ ἐφημέριον τῆς ἀποκλειστικῆς ἐκλογῆς των, εὑρίσκοντο ἐν προφανεῖ διαφωνίᾳ πρὸς τὰ Νόμιμα καὶ τοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς Κανόνας, οἱ ὁποῖοι διδάσκουσιν, ὅτι **μόνον** ἡ ἐπιτόπιος Ἐκκλ. Ἀρχὴ (Ἄρθρ. ΙΓ'. τοῦ Σ'. Καταστατικοῦ Νόμου τοῦ 1852, τοῦ διὰ τοῦ ΡΝ'. Νόμου ἀπὸ τοῦ 1866 ἐν Ἑπτανήσῳ εἰσαχθέντος,) ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέγῃ τοὺς ἐφημερίους καὶ νὰ διορίζῃ αὐτούς, καὶ αὐτοὶ μόνον καθῆκον νὰ ὑπακούωσι καὶ συμμορφῶνται πρὸς τὰς ἀποφάσεις Αὐτῆς, τοῦ «Περὶ Ἐνοριακῶν Ναῶν κλ. ΓΦΚϚ'. νόμου μὴ ἐφαρμοζομένου, δυνάμει τοῦ 29 Ἀρθ. αὐτοῦ, ἐν Ἑπτανήσῳ. Καὶ εἰς ἕτερον δὲ στοιχειῶδες παράπτωμα ὑπέπεσαν οἱ κ. Ἐπίτροποι, οἵτινες, ἐν ᾧ ἐγίνωσκον, ὅτι δὲν ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ προβῶσιν εἰς ἐκλογὴν ἄνευ τῆς συναινέσεως τῆς Ἐκκλ. Ἀρχῆς, μετὰ θάρρους ἀχαρακτηρίστου προσήγαγον ἐνώπιον τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου ἐπιστολὴν τοῦ αἰδ. κ. Κάντα, δηλοῦντος, ὅτι προθύμως θὰ ἀνήρχετο, ὑπακούων εἰς τὴν φωνὴν αὐτῶν, ἀντιποιουμένων οὕτως ἐξουσίαν Οἰκουμενικῆς Συνόδου, μὲ μόνον τὴν θυσίαν πεντήκοντα δραχμῶν μηνιαίως. Πῶς συνεβίβασαν τοιαύτην συμπεριφορὰν μὲ τὰ διαγορευόμενα ὑπὸ τοῦ ΚΔ' Ἄρθρου τοῦ ἰδίου των Καταστατικοῦ, ἐν ᾧ ῥητῶς ἀναγράφεται, ὅτι **οἱ Ἐπίτροποι ὑποδεικνύουσι τὸν ἐκλεχθέντα ἐφημέριον τῷ Ἐπισκόπῳ, ὅστις καὶ διορίζει αὐτόν**, ἀφ' οὗ οὐδεμία προηγήθη ἐκλογὴ τοῦ αἰδ. κ. Κάντα ἐκ μέρους τῶν ἀδελφῶν καὶ ἐνοριτῶν,—τοῦτο ἀφίεμεν εἰς τὸ εὐερέθιστον αὐτῶν κῦρος νὰ κρίνῃ.

Πρὸ τοιούτων γεγονότων, προέκυψαν ἀναμφιβόλως ἀσυνεπεῖς οἱ κ. Ἐπίτροποι πρὸς τὰ καθήκοντά των, οὐδὲ ἔλαβον ὑπ' ὄψει, ὅτι ἐν Ἠπείρῳ, τῇ εὐάνδρῳ ἐκείνῃ γῇ, ἐξ ἧς καυχῶνται ὅτι ἕλκουσι τὸ γένος, ὁ ἀποδιδόμενος πρὸς τὰς Ἐκκλησιαστικὰς Κορυφὰς σεβασμὸς ῥέει ἀπὸ τῆς καθολικῆς συνειδήσεως, καὶ ὅτι ὑπὸ τὴν σκιὰν τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἐθνικῶν παραδόσεων τοῦ εὐκλεοῦς ὄντως ἐκείνου ἑλληνικοῦ ἐδάφους, οὐχὶ οἱ Ἐπίτροποι καὶ οἱ Διαχειρισταὶ τῶν ἐκκλησιῶν, ἀλλὰ Δημογέροντες σεβαστοὶ καὶ πάσης ἐκτιμήσεως ἄξιοι, πραγματικαὶ κοινωνικαὶ ἐπισημότητες, κλίνουσιν εὐλαβῆ κεφαλὴν ἐνώπιον οἵας δήποτε Ἐκκλ. Κορυφῆς, καὶ θεωροῦσι τὸ ῥάσον, ὡς λίαν προσφυῶς ἐχαρακτήρισεν ἐν τῇ ῥύμῃ εὐθαρσοῦς παρατηρήσεως πρὸς ἀσεβεῖς λόγους ὁ ἐνταῦθα περεπιδημῶν Πρόεδρος τοῦ Πολιτικοῦ Συνδέσμου τῶν Ἰωαννίνων κ. Τζέτσος, ὡς κιβωτὸν τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν σωτηρίας. Κατ' ἀντίθεσιν τῆς τοιαύτης περὶ Ἐκκλησίας καὶ Ἐκκλ. Ἀρχῆς ἰδέας, ἣν ἔχουσιν οἱ ἀληθεῖς καὶ γνήσιοι Ἠπειρῶται, οἱ Ἐπίτροποι τῆς Παναγίας τῶν Ξένων, διὰ τῆς μικροραδιουργίας των, τῶν γλίσχρων προτάσεων αὐτῶν καὶ πρωτοτύπου θράσους, ἔφερον τὰ πράγματα μέχρι τοιούτου σημείου, ὥστε νὰ περιάγηται εἰς τὰς τριόδους ἡ ἀξιοπρέπεια τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Θρόνου καὶ νὰ ἐξευτελίζωνται συγχρόνως ἐπιστήμονεςΘεολόγοι ζῶντες καὶ νεκροί, ἀποδεικνυομένης τῆς ὀδυνηρᾶς ἀληθείας, ὅτι ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι, δαπανῶντες μὲν χιλιάδας διὰ νὰ ἀναφαίνωνται παράγοντες μεγάλοι κοινωνικοί, ἀλλὰ καὶ κατερχόμενοι εἰς τὸ ταπεινότατον ἔδαφος τῆς κερδοσκοπίας, ὅταν προτείνωσι μετὰ στόμφου εἰς ἱερεῖς τοῦ Ὑψίστου, ἀντὶ τῶν θρησκευτικῶν ὑπηρεσιῶν των, τὰ ψυχία τοῦ πτωχοῦ Λαζάρου! Καὶ οἱ κύριοι οὗτοι θέλουσι νὰ καλῶνται Ἠπειρῶται καὶ ἔχουσι τὴν ἀξίωσιν νὰ ἐκθρονίζωσιν Ἀρχιερεῖς, καὶ ἐπικαλοῦνται πρὸς τοῦτο τὴν συνδρομὴν τῆς κοινωνίας, ἧς ἐξευτελίζουσι τὰ ἐπίλεκτα τέκνα!

Ποία ὑπῆρξεν ἡ πρὸς τὴν Α. Πανιερότητα γλῶσσα τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ἐκκλησίας τῶν Ἠπειρωτῶν ἐπὶ τοῦ ζητήματος, ἀπέφυγον λίαν ἐπιτηδείως οἱ κ. Ἐπίτροποι νὰ δηλώσωσι, καὶ περιωρίσθησαν, φυσικῷ τῷ λόγῳ, νὰ καταγγείλωσιν ἐνώπιον τῆς κοινῆς γνώμης καὶ τῶν ἁπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ Ἠπειρωτικῶν Κοινοτήτων, διασαλπίζοντες ὡς δευτέρας παρουσίας σάλπιγξ, ὅτι ἡ Α. Πανιερότης ἀπεκάλεσε δῆθεν αὐτοὺς δι' ἐπιθέτων, ἅτινα ἀποφεύγομεν νὰ ἐπαναλάβωμεν.

Ἡ Α. Πανιερότης ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν κ. Σεβαστιανὸς εἶναι γνωστὸς καὶ πανταχοῦ διαπεφημισμένος διὰ τὸν χαρακτῆρα, τὸ μειλίχιον, τὴν πατρικὴν Αὐτοῦ ὑπὲρ τοῦ Χριστιανικοῦ Ποιμνίου μέριμναν, τὸ χριστιανικὸν ἦθος, τὴν ἐντιμότητα περὶ τὴν διαχείρισιν καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην, ἣν ἔχει πρὸς αὐτοὺς τοὺς διαχειριζομένους τὰς περιουσίας τῶν ἐκκλησιῶν, ἕνεκα τῆς ὁποίας οὔτε κατεδέχθη ποτὲ νὰ ζητήσῃ λογοδοσίαν παρὰ τῶν κατὰ καιροὺς διαχειριστῶν τῆς Παναγίας τῶν Ξένων, καὶ νὰ ζητήσῃ παρ' αὐτῶν ἐξηγήσεις πῶς ἐκκλησία περιουσίας τοιαύτης τόσον γλίσχρα διατίθησιν ὑπὲρ ἀξιοπρεποῦς αὐτῆς συντηρήσεως τὰ μέσα.

Συνεχίζοντες οἱ κ. Ἐπίτροποι τοιαύτην ἀδιάλειπτον δυσώνυμον δρᾶσιν, αἰτιολογοῦσι βεβαίως τὴν ταπεινὴν ἰδέαν, ἣν περί τινων ἐξ αὐτῶν ὀφείλει νὰ ἔχῃ ἡ Α. Πανιερότης, καὶ διαθέτουσιν ἅμα λίαν δυσμενῶς τὴν Κερκυραϊκὴν κοινωνίαν, ἥτις οὐχὶ νῦν τὸ πρῶτον ἀπεδοκίμασε τὸν ἐπαναστατικὸν κώδωνα ἐκκλησίας, ἀποβαινούσης περιοδικὸν ἐντευκτήριον ταραξιῶν, οἵτινες σημαίαν αὐτῶν ἔχουσι τὴν περιφρόνησιν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἀξιοπρεπείας καὶ τὸν ἐξευτελισμὸν ἐπιλέκτων μελῶν τῆς κοινωνίας καὶ τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ ἀξιώματος, ὅπερ καταβιβάζουσι περιοδικῶς ἀπὸ τοῦ ὕψους αὐτοῦ μέχρι τοῦ χθαμαλοῦ ἐδάφους, ἔνθα ἀνακινοῦνται βίαια πάθη καὶ μικροϋπολογισμοί.

Δεδικαιολογημένη εὐσυνείδητος εὐχὴ τῶν εὖ φρονούντων ἐξαιτεῖται τὴν ἐπέμβασιν τοῦ Νόμου, τὸν ὁποῖον ἤδη ἡ Α. Πανιερότης ἐπεκαλέσθη, ὅπως φρουρὸς οὗτος τῆς τάξεως ἐπιβάλῃ σιωπὴν εἰς τοιαῦτα ἄτακτα στοιχεῖα. Τῷ ὄντι· ἡ θρασεῖα τούτων φωνὴ δὲν ἐδίστασε καὶ Ἐξοχότητας Κερκυραϊκὰς νὰ προπηλακίσῃ διὰ τῆς λιβελλογραφίας, καὶ νεκρῶν ἀκόμη ἱερὰς ὑπολήψεις νὰ κηλιδώσῃ, διαδίδουσα, ὅτι ὁ ἀοίδιμος Λευθεριώτης, οὗ ἡ Κέρκυρα ἄσπιλον διατηρεῖ τὴν μνήμην, εἶχεν ἀπαιτήσῃ πρὸς τοῖς ἄλλοις **καὶ τὸν δίσκον τῶν ἐνδεῶν**, («Ἑστία» 7ης Μαΐου) εἰς ἐπαύξησιν τῆς ἀμοιβῆς του· τῶν ἐνδεῶν, ὧν οἱ στεναγμοὶ καὶ οἱ θρῆνοι παρακολουθοῦσιν αὐτὸν καὶ πέραν τοῦ τάφου!

Φρονοῦμεν, ὅτι ἀρκούντως εἰσὶ γνωστὰ τὰ ἐλατήρια, ἅτινα ἐμπνέουσι τοὺς συστηματικῶς γράφοντας κατὰ τῆς Α. Πανιερότητος· πρὸς τούτους δὲν στέργομεν νὰ ἀπαντήσωμεν. Τὰς κρίσεις ταύτας ἀπευθύνομεν πρὸς τὴν Κερκυραϊκὴν κοινωνίαν, ἥτις καιρὸς εἶναι, ἴσως, νὰ ἀναγνωρίσῃ ἔγγραφον, περιεκτικὸν σεβασμοῦ καὶ εὐλαβείας, ἀναλόγου πρὸς τὴν ἀξίαν της.

Αρ Εισ. 903
VI 406